

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

«Διαβάζω πάντα από το τέλος προς την αρχή»

ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΛΑΤΣΟΥ
iblatsou@neaselida.news

ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΤΟΥ 2015 ανέλαβε την καλλιτεχνική διεύθυνση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος (ΚΘΒΕ) - η θητεία του λήγει τον Νοέμβριο του 2018. Και παρότι παρέλαβε ένα κλυδωνιζόμενο κρατικό θέατρο με οικονομικά χρέη, απεργιακές κινητοποιήσεις και αμφίβολης ποιότητας καλλιτεχνικό πρόγραμμα, κατά το διάστημα της δικής του διεύθυνσης τα οικονομικά του θεάτρου έχουν νοικοκυρευτεί, ενώ ο καλλιτεχνικός προγραμματισμός του ανθεί.

Συναντώ τον Γιάννη Αναστασάκη στο γραφείο του, στον έβδομο όροφο του Θεάτρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Ανάμεσα σε έγγραφα προς υπογραφή, βιβλία και cd, ξεχωρίζει μια πολύ μεγάλη μπλε γόμα που πάνω της αναγράφεται: «For really big mistakes» («Για πραγματικά μεγάλα λάθη»). Του τη δείχνω και χαμογελάει: «Α, την έχω αυτή τη γόμα πάντα εδώ μπροστά μου για να μου υπενθυμίζει να αποφεύγω τα μεγάλα λάθη, γιατί μικρά όλοι κάνουμε συνεχώς».

Παραλάβετε το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος τον Αύγουστο του 2015 εν μέσω απεργιακών κινητοποιήσεων, με χρέη που άγγιζαν τα 8 εκατ. ευρώ και με καθυστερήσεις στην καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους. Σε ποια κατάσταση βρίσκεται σήμερα το θέατρο;

Σήμερα, έπειτα από δική μας προσπάθεια αλλά και βοήθεια από το υπουργείο Πολιτισμού, χρωστάμε 4 εκατ. ευρώ, το προσωπικό πληρώνεται κανονικά, έχουμε αποπληρώσει όλα τα χρέη που υπήρχαν από πριν στους εργαζόμενους και προσπαθούμε να παράγουμε έργο στις καλύτερες συνθήκες.

Σε τι βάθος χρόνου προβλέπετε ότι θα μπορέσετε να ξεχρεώσετε τα εναπομείναντα 4 εκατ. χρέους;

Θέλω να ελπίζω ότι σε έναν χρόνο από σήμερα μπορεί να γίνει αυτό, γιατί υπάρχει μια ελπίδα με την απόδοση των ληξιπρόθεσμων χρεών του Δημοσίου να ενταχθεί το μεγαλύτερο κομμάτι των χρεών μας εκεί. Δηλαδή, με τη βοήθεια από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, έχουμε ορατή πλέον ελπίδα να μηδενίσουμε τα χρέη μας.

Σε τι κινήσεις προβήκατε για να αντιμετωπίσετε τα οικονομικά προβλήματα του ΚΘΒΕ;

Πολύ βασικό για να συνεχιστεί η ρότα ενός μεγάλου θεατρικού οργανισμού είναι ο υψηλός καλλιτεχνικός του πήχης. Αυτή ήταν και είναι η βασική μου μέριμνα. Γιατί όταν είναι πολύ καλές οι παραστάσεις, εδώ στη Θεσσαλονίκη το νέο κυκλοφορεί ακόμα και την επόμενη μέρα και αμέσως έρχεται ο κόσμος. Περισσότερος κόσμος σημαίνει πε-

ρισσότερα εισιτήρια, άρα μεγαλύτερα έσοδα για το θέατρο.

Κατά δεύτερον, σκεφτήκαμε με τη Μαρία Τσιμά, την αναπληρώτρια καλλιτεχνική διευθύντρια, ότι σε αυτή τη δύσκολη οικονομική συγκυρία για όλους μας ένα κρατικό θέατρο θα πρέπει να είναι πιο κοντά στον κόσμο. Πρότεινα στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΘΒΕ και εκείνο με χαρά αποδέχτηκε την πρόταση να έχουμε κάθε Τετάρτη και Πέμπτη ένα εισιτήριο 5 ευρώ για όλους. Αυτή η πρωτοβουλία όχι μόνο επέτρεψε σε πολλούς θεατές να έρθουν στο ΚΘΒΕ, αλλά επιπλέον έφερε και έσοδα στο θέατρο, γιατί αυτές τις μέρες η πληρότητα των σκηνών μας είναι πολύ υψηλή, αγγίζοντας συχνά το 100%. Επίσης, στις μεγάλες σκηνές μας (άνω των 600 θέσεων) διαθέτουμε 20 θέσεις εντελώς δωρεάν για ανέργους. Στα δύο τελευταία χρόνια 12.000 άνεργοι έχουν παρακολουθήσει δωρεάν θέατρο. Τέλος, ζητήσαμε απ' όλους τους εξωτερικούς συντελεστές των παραστάσεων να μειώσουν τις αποδοχές τους ώστε να είμαστε σε θέση να τους πληρώνουμε στην ώρα τους αντί να περιμένουν επί μακρόν και επ' αόριστον, όπως γινόταν πριν. Το δέχτηκαν κι έτσι είμαστε όλοι ικανοποιημένοι.

Η σημερινή δυσχερής οικονομική κατάσταση του θεάτρου σας επιτρέπει να είστε καλλιτεχνικά δημιουργικός;

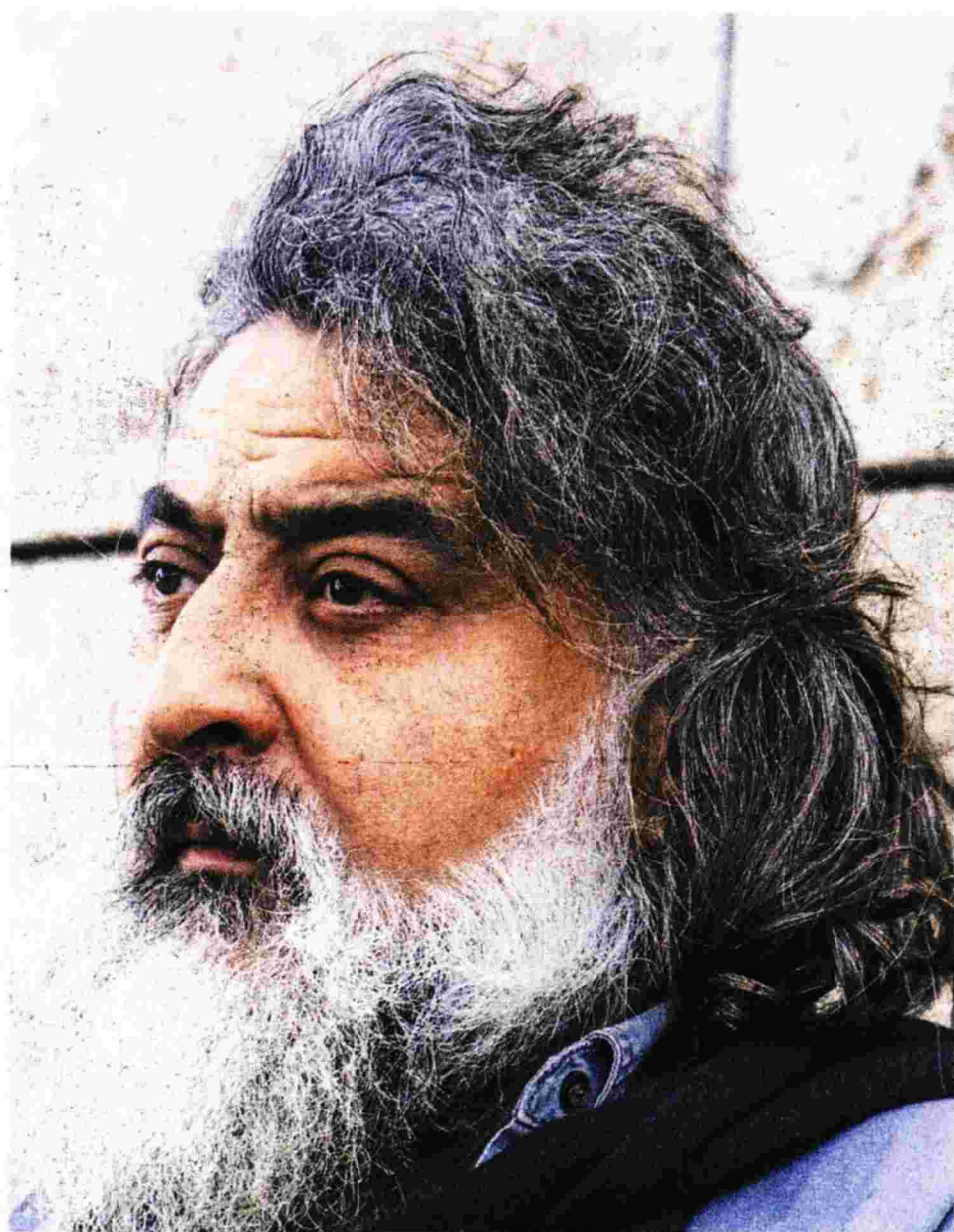
Ναι, φυσικά. Ανεβάζουμε έργα που αγαπάω και πιστεύω, με πολύ καλούς συνεργάτες που εκτιμώ, παραστάσεις με υψηλό καλλιτεχνικό επίπεδο. Επίσης, δεν μας λείπουν οι μεγάλες παραγωγές. Έχουμε το «Τρίτο στεφάνι», την «Αυλή των θαυμάτων», τη «Ρώσικη Επανάσταση» και του χρόνου τον «Αμλετ» σε σκηνοθεσία του Ρουμάνου Σίλβιου Πουργαρέτε. Οργανώνουμε και συμμετέχουμε σε καλλιτεχνικές δράσεις εντός

ΤΑ ΧΡΕΗ

«Το προσωπικό του ΚΘΒΕ πληρώνεται κανονικά, έχουμε αποπληρώσει τα χρέη που υπήρχαν στους εργαζόμενους και προσπαθούμε να παράγουμε έργο στις καλύτερες συνθήκες»

ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

«Δεν μας λείπουν οι μεγάλες παραγωγές. Έχουμε το «Τρίτο στεφάνι», την «Αυλή των θαυμάτων», τη «Ρώσικη Επανάσταση» και του χρόνου τον «Αμλετ»

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του ΚΘΒΕ μιλά για τη «μάχη» με τα χρέη του θεάτρου, τις μεγάλες παραγωγές που φιλοξενεί και την καθημερινότητα της Θεσσαλονίκης

κι εκτός Ελλάδας. Επομένως, ναι, με πολύ λίγα χρήματα μπορεί κανείς να κάνει τέχνη, ειδικά σε έναν πολύ μεγάλο κρατικό θεατρικό οργανισμό, όπως το ΚΘΒΕ, με δεδομένο ότι το τεχνικό και καλλιτεχνικό δυναμικό είναι υψηλών προδιαγραφών και οι διοικητικοί είναι πρόθυμοι να συνεισφέρουν για το καλό του θεάτρου.

Είστε γέννημα θρέμμα Θεσσαλονικιός. Πιστεύετε η εντοπιότητά σας έπαιξε ρόλο ως προς την αποδοχή της τοπικής κοινωνίας στο πρόσωπό σας;

Πιθανόν να έπαιξε. Βέβαια, μην όντας γνωστός από τις δουλειές μου στην πόλη -στη Θεσσαλονίκη έχω σκηνοθετήσει μόνο δύο παραστάσεις, τη «Γυναίκα του Λωτ» και την «Τρελοβγενιώ»- ή από την τηλεόραση, η πρώτη σκέψη ήταν μάλλον «Τώρα ποιος είναι αυτός; Ναι μεν Σαλονικιός, αλλά τι ήρθε να κάνει;». Νομίζω ότι στην πορεία έγινε αντιληπτό ότι, ως άνθρωπος που προέρχομαι από αυτή την πόλη και από αυτό το θέατρο, το πονάω και θέλω να το δω να βρίσκει τον βηματισμό του. Δεν ήρθα εδώ ευκαιριακά για να μεταπηδώ σε ένα κεντρικό θέατρο στην Αθήνα.

Τι θυμάστε έντονα από τα παιδικά και εφηβικά σας χρόνια;

Μεγάλωσα στις δυτικές εργατικές συνοικί-

ες της Θεσσαλονίκης. Θυμάμαι έντονα ότι έμενα σε μια πολυκατοικία που στο ισόγειό της είχε κινηματογράφο κι από μικρός έβλεπα πολλές ταινίες. Στη συνέχεια έβλεπα παραστάσεις στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Ποδόσφαιρο παίζατε εκείνη την περίοδο;

Δεν ήμουν αθλητικός τύπος, αλλά πάντα μου άρεσε να παρακολουθώ ποδόσφαιρο. Υποστηρίζω τον ΠΑΟΚ φυσικά. Από τα γεννοφάσκια μου (σ.σ.: χαμογελάει). Αλλά τα δύο χρόνια που είμαι εδώ τώρα μόνο μία φορά έχω καταφέρει να πάω στο γήπεδο. Δεν έχω ελεύθερο χρόνο, αλλά πάντα παρακολουθώ την πορεία του ΠΑΟΚ και ευελπιστώ φέτος να πάρουμε το πρωτάθλημα.

Τι άλλο σας αρέσει να κάνετε στον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο σας;

Έχω πολύ θεσσαλονικιώτικες συνήθειες. Μου αρέσει να πηγαίνω σε καφέ και να διαβάζω την εφημερίδα μου - πάντα από το τέλος προς την πρώτη σελίδα. Το πρωτοσέλιδο το βλέπω πάντα στο τέλος (σ.σ.: γελάει). Επίσης, μου αρέσει να διαβάζω λογοτεχνία, να βλέπω ταινίες -είδα κάποιες εξαιρετικές ταινίες στο πρόσφατο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, τη νέα ταινία του Φατίχ Ακίμ και του Τσιώλη-, να ακούω μουσική -αγαπώ την Εϊμί Γουάινχαουζ, τον Αγγελάκη, τον Νικ Κέιβ, τον Τομ Γουέιτς- αλλά και να ζω τη ζωή της πόλης. Μάλλον είναι ανάγκη μου, έπειτα από 25 χρόνια απουσίας, να ξαναβρώ τη θέση μου στη γενέτειρά μου. Σκεφτείτε, δεν έχω πατρικό σπίτι στη Θεσσαλονίκη -έχουν πεθάνει και οι δύο γονείς μου πια- και μένω σε ένα δώμα σαν φοιτητής.

Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη του Γιάννη Αναστασάκη στο site της «Νέας Σελίδας»: neaselida.gr

